

РЕШЕНИЕ

№ 2900

гр. София, 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20211110217852 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на М. ХР. Н., ЕГН *****, против Наказателно постановление № 523112-0332879/08.07.2020г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - София в Централно управление на НАП, с което на основание чл.185, ал.2 ЗДДС на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006г. на МФ.

С жалбата се прави искане за отмяна на наказателното постановление по съображения, че същото е неправилно и незаконосъобразно, тъй като липсва състав на административно нарушение, поради факта, че “xxxxxxxx” не е търговски обект и в него не се осъществяват търговски продажби.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно уведомена, се явява лично и с адв. М.М., която пледира за отмяна на наказателното постановление по доводите, изложени в жалбата. Претендира разноси.

Въззиваемата страна – Началник на отдел „Оперативни дейности“ – София, ЦУ на НАП, редовно уведомен, се представлява се от юрк. Г.А., която пледира НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Счита, че от събраните доказателства се установява с категоричност извършването на нарушението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – санкционираното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59 ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката М. ХР. Н. към месец март 2020г. стопанисвала обект "xxxxxxxx", находящ се в гр. София, бул. „xxxxxxxxxxxx“ № 20. Жалбоподателката Н. работела като дистрибутор към търговско дружество за продукти за здравословен начин на живот - "Г.М." - София, като в "xxxxxxxx" се поддържал каталог на предлаганите продукти, както и част от тях били изложени, подредени на бюро и рафтове в обекта. В клуба се провеждали и срещи и беседи на лица, интересувачи се от здравословен начин на живот. В клуба не се предлагали за продажба продуктите на "Г.М." - София, а в случай, че лице желало да си закупи от тях, следвало да се регистрира и да направи поръчка, която да получи в седалището на дружеството. В клуба нямало монтирано, въведено в експлоатация и регистрирано в НАП фискално устройство. "xxxxxxxx" не бил регистриран като търговски обект в район "Възраждане" на Столична община, където не било постъпвало и заявление за работно време на стационарен търговски обект.

В ЦУ на НАП постъпил сигнал вх. № 94-И-881/02.12.2019г. с твърдения, че от лицата, стопанисващи "xxxxxxxx", не се заплащат такси към етажната собственост, че в помещението се извършва търговска дейност в нарушение на финансовата политика и че предлаганите в клуба лекарствени продукти могат да увредят здравето на гражданите. Извършването на проверка по получения сигнал било възложено на свидетелката О.Т. - инспектор по приходите.

На 04.03.2020г. около 14:10 часа свидетелката О.Т. влязла в "xxxxxxxx", находящ се в гр. София, бул. "xxxxxxxxxxxx" № 20, където заварила жалбоподателката Н.. В клуба имало каталог на продукти, свързани със здравословен начин на живот, предлагани от "Г.М." - София, като част от рекламираните продукти били изложени на маса, вдясно от входа. Свидетелката Т. помолила жалбоподателката да ѝ препоръча нещо за лечение на рани и жалбоподателката Н. ѝ предложила сребърна вода. За сребърната вода свидетелката Т. заплатила сумата от 9, 00 лева, за което не бил издаден касов бон нито бележка от кочан. След това свидетелката напуснала клуба и малко след това се върнала заедно със свидетеля Ф.Р. - старши инспектор по приходите. Двамата се легитимирали и започнали извършване на проверка в обекта, като свидетелката върнала сребърната вода, която била взела преди

това, а жалбоподателката ѝ върнала заплатената сума от 9, 00 лева. Свидетелите Т. и Р. констатирали, че в обекта няма монтирано въведено в експлоатация регистрирано в НАП фискално устройство. За резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка № 0037250/04.03.2020г., с който като доказателство бил иззет каталога на промотираните в обекта продукти, както и саморъчни обяснения от жалбоподателката.

Свидетелката Т. приела, че в обекта се извършва търговска дейност и съставила АУАН № 0332879/04.03.2020г., с който повдигнала против жалбоподателката Н. административнонаказателно обвинение затова, че последната не е изпълнила изискването да монтира в обекта и регистрира технически изправно и функциониращо фискално устройство, което свидетелката квалифицирала като нарушение на чл. 7 ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателката и на свидетеля Р., като бил предявен на жалбоподателката и ѝ бил връчен препис. При съставяне на акта и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН срещу него не били направени възражения.

Със Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С447-0037250/12.03.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – София в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, било разпоредено запечатване на търговски обект – "xxxxxxxx" и бил забранен достъпът до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал.1, т.1, т.1, б. „б“ ЗДДС.

С Решение № 1525/11.03.2021г. на Административен съд София-град, постановено по адм.дело № 6875/2020г., била отменена Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С447-0037250/12.03.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – София в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. С Решение № 3213/ 05.04.2022г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7111/2021г. било оставено в сила Решение № 1525/11.03.2021г. на Административен съд София-град, постановено по адм. дело № 6875/2020г.

Въз основа на съставения АУАН на 08.07.2020г. Л. Пенков - началник на отдел "Оперативни дейности" - София в ЦУ на НАП издал обжалваното НП № 523112-0332879, с което на основание чл. 185 ал. 2 ЗДДС на жалбоподателката била наложена глоба в размер на 500, 00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006г. на МФ.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелката О.Т. - актосъставител, показанията на свидетеля Ф.Р., показанията на свидетеля А.П., както и писмените доказателства - протокол за извършена проверка № 0037250/04.03.2020г., решение № 3213/05.04.2022г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7111/2021г., НП № 523112-0332879/08.07.2020г., АУАН № 0332879/04.03.2020г., обяснения от М.Н.,

заповед № ЗЦУ - ОПР-17/17.05.2018г. на изпълнителния директор на НАП, сигнал вх. № 94-И-881/02.12.2019г., каталог.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите Т. и Р., които са логични, еднопосочни, последователни и кореспондират помежду си, както и с писмените доказателства. От показанията на свидетелката Т. се установява, че за сребърната вода, която ѝ е била дадена от жалбоподателката Н., свидетелката е заплатила цена от 9, 00 лева. Съдът кредитира и показанията на свидетеля Пеловски по отношение на дейностите, които се извършват в "xxxxxxxx", като не ги възприе единствено в частта, че в обекта не се съхраняват изложени част от дистрибутираните от Н. продукти, тъй като в тази част показанията му се оборват от заявеното от свидетелите Р. и Т., като и двамата свидетели дават показания, че в обекта освен каталог е имало и изложени продукти. Ето защо в тази им част съдът не възприе показанията на свидетеля Пеловски, като намери, че същите са насочени единствено към постигане на благоприятен изход на производството по отношение на жалбоподателката. Съдът кредитира и писмените доказателства като съответни на гласните доказателствени средства. Въз основа на писмените доказателства съдът изгради и изводите си за компетентността на наказващия орган.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи , видно от заповед № ЗЦУ – ОПР-17/17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП и при спазване на предвидените в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН срокове.

Съдът не констатира при издаване на АУАН и НП да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не са допуснати нарушения в процедурата по съставяне, предявяване и връчване на АУАН. И АУАН, и НП са съставени в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, съдържат всички необходими реквизити и в тях в достатъчна степен се съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и посочване на нарушената разпоредба.

Независимо от извода, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, съдът намери, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон. От събраните в съдебното следствие доказателства не се доказва извършването на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на М. ХР. Н..

Жалбоподателката Н. е санкционираната за нарушение на чл. 7 ал. 1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006г. на МФ, съгласно която разпоредба лицата по чл. 3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на

обекта. Субекти на задължението са онези лица, които извършват продажби на стоки или услуги във или от търговски обект /чл. 3 ал. 1 от Наредбата/. Употребата на множественото число показва, че е необходимо продажбата да е повече от една – арг. чл.1, ал.1 ТЗ и чл.3, ал.1 и 2 ЗДДС, както е прието и в решение № 3213/05.04.2022г. по адм. дело № 7111/2021г. на ВАС, I - во отделение. Според легалната дефиниция на §1, т. 41 ДР от ЗДДС „търговски обект“ е всяко място, помещение или съоръжение (например: маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например: офис, жилище или други подобни), да е част от притежаван недвижим имот (например: гараж, мазе, стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби. Т.е. отново качеството "търговски обект" произтича от осъществявани повече от една продажби на стоки или услуги. В случая не се доказва, че в стопанисвания от жалбоподателката Н. търговски обект се извършват продажби на стоки или услуги. Свидетелят Пеловски е категоричен, че в обекта не се извършва продажба на стоки, като не са събрани доказателства, които да оборват неговите показания. Аргумент за съда да кредитира показанията на този свидетел в тази им част е и обстоятелството, че и двамата свидетели – Р. и Т., заявяват, че нямат спомен дали на стоките в обекта е имало поставено означение за цена. Установен е единичен случай, при който жалбоподателката Н. е предала на трето лице - свидетелката Т. продукт - сребърна вода, и е получила заплащане, който обаче не е достатъчен, за да се приеме, че стопанисваният от жалбоподателката клуб представлява „търговски обект“ по см. на §1, т. 41 ДР от ЗДДС. Ето защо и доколкото съдът намери, че не е доказано по несъмнен и категоричен начин, че в обекта са се извършвали продажби на стоки или услуги и че "xxxxxxxx" представлява търговски обект, счете, че не се установява жалбоподателката Н. да е имала задължение да монтира в обекта фискално устройство. Не може да бъде споделено възражението на процесуалния представител на наказващия орган, че не следва да се приема, че в обекта не се извършват продажби на стоки или услуги, тъй като е установено само една продажба, тъй като не можело да бъде доказано колко точно продажби са извършени. В административнонаказателното производство тежестта да докаже административното обвинение лежи върху наказващия орган, като в случаите, когато извършването на административното нарушение не е доказано по несъмнен и категоричен начин, последицата е отмяна на наказателното постановление. С оглед горното депозираната жалба се явява основателна и атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Право на разноси има въззивникът, който претендира и доказва извършването на разноси в размер на 300, 00 /триста/ лева за заплатено адвокатско възнаграждение, които следва да се възложат в тежест на наказващия орган.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 1 вр. ал. 3 т. 1 ЗАНН,
съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 523112-0332879/08.07.2020г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - София в Централно управление на НАП, с което на основание чл.185, ал.2 ЗДДС на М. ХР. Н., ЕГН *****, е наложена глоба в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006г. на МФ.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 1 ЗАНН НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с адрес гр. София, бул. "Княз Александър Дондуков" № 52, **ДА ЗАПЛАТИ** на М. ХР. Н., ЕГН *****, сумата от 300, 00 /триста/ лева - разноски в производството за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____